

الاعتدال في الدعوة

GEMATIGDHEID

IN DE UITNODIGING

SHAYKH MUHAMMAD B. SALIH
AL-UTHAYMIN

Vertaald door:
Abu Junayd

الحكمة
Al-Hikmah
Publicaties

الاعتدال في الدعوة

GEMATIGDHEID

IN DE UITNODIGING

SHAYKH MUHAMMAD B. SALIH
AL-UTHAYMIN

Vertaald door:
Abu Junayd

Titel: Gematigdheid in de Uitnodiging

Oorspronkelijke titel: الاعتدال في الدعوة

Auteur: محمد بن صالح العثيمين

Vertaling: Aboe Junayd Iesaa bin Antonius al-Oeroebie

Eindredactie: Dar al-Hikmah

Onderwerp: Uitnodiging

Eerste editie, 1433

© Copyright 1433 door de vertaler

جميع الحقوق محفوظة

Alle rechten voorbehouden.
Niets uit deze uitgave mag
worden verveelvoudigd,
opgeslagen in een
geautomatiseerd
gegevensbestand, of
openbaar gemaakt, in enige
vorm of op enige wijze, hetzij
elektronisch, mechanisch
door fotokopieën, opnamen,
of enig andere manier, zonder
voorafgaande schriftelijke
toestemming van de uitgever.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Voorwaar, alle Lof is aan Allah. Wij prijzen Hem en vragen Hem alléén om hulp en vergiffenis. Wij zoeken toevlucht bij Allah tegen het kwaad in onszelf en tegen (het uitvoeren van) onze slechte daden. Wie geleid wordt door Allah kan nooit misleid worden. Maar wie afdwaalt, kan door niemand anders geleid worden. Ik getuig dat niets of niemand het recht heeft om aanbeden te worden behalve Allah, als Enige, zonder deelgenoten aan Hem toe te schrijven. En ik getuig dat Mohammed Zijn dienaar en Boodschapper is, Allah heeft hem gezonden met de Leiding en de Religie van de Waarheid. Hij heeft de Boodschap overgebracht, de verantwoordelijkheid vervult, de gemeenschap geadviseerd en gestreden voor de zaak van Allah zoals dat dient te gebeuren, totdat de zekerheid tot hem kwam, Vrede en zegeningen van Allah zij met hem, zijn Familie, zijn Metgezellen en eenieder die hen met volledige oprechtheid en overgave volgt tot aan de Dag der Opstanding.

Vervolgens,

Het doet me deugd om op deze bijeenkomst te spreken over een belangrijk onderwerp. Een onderwerp dat alle moslims aangaat, namelijk de uitnodiging naar Allah.

Allah zegt:

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ
الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٣﴾

En wie is er beter in spraak dan degene die oproept tot Allah, goede daden verricht en zegt: Ik behoor tot de moslims.¹

Met de vraagstelling in deze vers wordt ontkenning bedoeld, oftewel er is niemand beter in spraak. Het doel van het komen met een vraagstelling op de plaats van ontkenning is het kennis geven over twee zaken:

1. De afwezigheid van dit geval.
2. Het uitdagen van de aangesproken persoon om ermee te komen. Het is dus een vraagstelling waarin (de betekenis van) uitdaging zit, wat neerkomt op: als jij iets hebt wat beter is dan dit kom er dan mee. Maar wij zeggen: niemand is beter in uitspraak dan degene die oproept naar Allah en goede daden verricht en zegt: ik behoor tot de moslims.

De uitnodiging naar Allah تعالى is de uitnodiging naar de Wetgeving van Allah, welke leidt naar Zijn vrijgevigheid. De uitnodiging van de boodschappers عليهم الصلاة والسلام draait om drie zaken:

---

¹ [Soerah Foessilat (41): 33]

1. Het kennen van Allah تعالى met zijn Namen en Eigenschappen.
2. Het kennen van Zijn Wetgeving welke leidt naar Zijn vrijgevigheid.
3. Het kennen van de beloning voor de gehoorzame en de bestraffing voor de ongehoorzame.

De uitnodiging naar Allah is één van de pilaren van de goede werken. De overwinning is niet compleet zonder deze, zoals Allah zegt:

وَالْعَصْرِ ﴿١﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ ﴿٢﴾ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ﴿٣﴾

Bij de tijd. Voorwaar, de mens is zeker in verlies. Behalve degenen die geloven en goede werken verrichten, aansporen tot de waarheid en aansporen tot geduld.²

Het aansporen tot de waarheid vereist het uitnodigen naar de waarheid, en het aansporen tot geduld vereist het uitnodigen naar geduld op de Religie van Allah, in de fundamenteën en vertakkingen ervan.

De uitnodiging naar Allah bevindt zich tegenwoordig tussen twee extremen en één middenweg.

---

² [Soerah al-`Asr (103): 1 t/m 3]

Wat betreft de twee extremen: Je hebt (ten eerste) het aspect van overdrijving. Dit houdt in dat de uitnodiger erg streng is in de Religie van Allah. Hij wil van de dienaren van Allah ﷺ dat zij de Religie in al haar facetten toepassen. Hij tolereert (een bepaald) iets niet wat de Religie (wel) toestaat. Sterker nog, wanneer hij bij de mensen nalatigheid ziet, ook al is het in toegestane zaken, dan schiet hij helemaal vol en nodigt hij deze nalatige mensen uit op een grove onvriendelijke manier, alsof zij iets van de verplichte zaken hebben gelaten. Voorbeelden hiervan zijn:

Het eerste voorbeeld: Een man ziet een groep mensen die niet gaan zitten bij het opstaan voor het tweede gebedsgedeelte (الركعة) of bij het opstaan voor het vierde gebedsgedeelte, wat de mensen van kennis de rustzitting (جلسة استراحة) noemen. Hij is van mening dat het Soennah is. Ondanks dat, wanneer hij ziet dat iemand het niet doet dan doet hij heel hevig (streng) tegen hem en zegt hij: ‘Waarom doe jij dat niet?’

Hij spreekt met hem op een manier waarop het lijkt dat hij het als verplicht ziet, terwijl sommige mensen van de kennis een consensus hebben overgeleverd dat deze zitting niet verplicht is en dat het meningsverschil van de geleerden hieromtrent draait rond drie uitspraken:

* De eerste uitspraak: Dat het aanbevolen is in zijn algeheelheid;

* De tweede uitspraak: Dat het niet aanbevolen is in zijn algeheelheid;

* De derde uitspraak: Dat het aanbevolen is voor degene die het nodig heeft zodat hij het niet moeilijk voor zichzelf maakt, zoals de oudere, de zieke en degene die last van zijn knieën heeft en wat daar op lijkt.

Dus dan komen er sommige mensen die het heel erg benadrukken en het maken alsof het een verplichting is.

Het tweede voorbeeld: Sommige mensen, als zij een persoon zien terwijl hij opstaat na de buiging en zijn rechterhand op zijn linkerhand plaatst, dan zeggen zij: Jij bent een nieuwlichter! Jij moet jouw handen laten zakken want als je ze op je borst plaats dan is dat een innovatie en een verboden zaak. Terwijl dit een kwestie van al-idjtihad (الاجتهاد)³ is. Het kan zelfs zijn dat het bewijs met degene is die zegt: De handen moeten na de buiging op de borst geplaatst worden zoals zij daar vóór ook op de borst geplaatst worden, omdat dit de noodzakelijke betekenis is van de Hadieth die al-Boecharie overlevert van Sahl bin Sa`d die zei:

“De mensen werden bevolen om hun rechterhand op hun linkerarm te plaatsen in het gebed.”⁴

Het derde voorbeeld: Sommige mensen veroordelen het wanneer iemand die bidt ook maar een klein beetje

---

³ Al-Idjtihad: Taalkundig: Inspanning. Termkundig: Het inspannen om in een bepaalde kwestie een wettelijk oordeel af te leiden door middel van de bronnen.

⁴ Overgeleverd door Al-Boecharie (707), Ahmed (5/336) en Maalik (378).

beweegt, ook al is deze beweging toegestaan. Er is immers datgene overgeleverd in de Soennah wat gelijk daar aan is of zelfs meer dan dat. Jij ziet hem die ander geweldig veroordelen. Hij maakt deze zaak zelfs een punt van kritiek op deze mensen, terwijl het een toegestane beweging is. Het gelijke of zelfs meer dan dat is overgeleverd in de Wetgeving van de Profeet ﷺ. Dit is een benadrukking. Aboe Joehaifah ؓ ging een keer bidden terwijl hij de teugel van zijn paard vasthield aan zijn hand. Toen het paard naar voren ging, ging hij mee, terwijl hij aan het bidden was. Hij ging beetje bij beetje met haar mee totdat hij klaar was met zijn gebed. Een man uit Taraaz, een star persoon, zag hem en zei: “Kijk naar deze man! (drie keer),” terwijl Aboe Joehaifah ؓ een edele metgezel is. Toen Aboe Joehaifah ؓ klaar was met het gebed legde hij uit aan deze man dat deze soort handeling toegestaan is en dat als hij zijn paard had losgelaten, dan zou het weggelopen zijn, en zou hij het niet hebben kunnen terughalen tot aan de nacht. Kijk dus naar het begrip in de Wetgeving, de tolerantie en de vergemakkelijking erin.

De Profeet ﷺ was gewoon om met zijn Metgezellen te bidden terwijl hij Oemaamah bint Zainab droeg. Hij was dus gewoon om voor de mensen te bidden terwijl hij dit kindje droeg. Als hij opstond droeg hij haar en als hij zich neerwierp zette hij haar neer. Hierin zit beweging en aandacht voor het kindje. Hierin zit ook dat hij voor de mensen bad en dat sommigen van hen zouden opkijken om te zien wat de Profeet ﷺ deed met dit kindje. Desondanks was de Profeet ﷺ - terwijl hij Allah ﷻ het

meest vreest van alle mensen, en het best op de hoogte is van wat hij vreest – gewoon om dat te doen.

Een ander voorbeeld: Een groep van de Metgezellen van de Boodschapper van Allah ﷺ kwam bijeen. Zij vroegen over zijn heimelijke handelingen, dus werden zij daar van op de hoogte gesteld. Zij vonden de handelingen van de Profeet weinig ﷺ en zeiden: Voorwaar, Allah heeft de Profeet ﷺ vergeven voor zijn vroegere en latere zonden, maar wij hebben meer handelingen nodig zodat Allah ons onze zonden vergeeft. Eén van hen zei: Ik ga vasten zonder het te breken. De tweede zei: Ik ga bidden zonder te slapen. De derde zei: Ik ga geen vrouwen trouwen. Toen deze uitspraken van hen de Profeet ﷺ bereikte zei hij: *“Wat betreft mij, ik vast en ik verbreek (het vasten), ik bid en ik slaap en ik trouw vrouwen. Degene die zich afkeert van mijn Soennah, hoort niet bij mij.”*⁵

Dit alles wijst er op dat het niet gewenst is, sterker nog, niet toegestaan is voor ons om te overdrijven in de Religie van Allah, of het nou in het oproepen van anderen (dan ons) is of wat betreft onze eigen particuliere/persoonlijke daden. Integendeel, wij behoren middelmatig standvastig te zijn zoals Allah ons bevolen heeft. Zoals de Profeet ﷺ ons ook bevolen heeft. Allah ﷻ zegt:

---

⁵ Overgeleverd door Al-Boecharie (4776), Moslim (1402), An-Nasaa’ie (3217) en Ahmed (3/285).

وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ ۖ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ۚ ذَٰلِكُمْ وَصَّاكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٥٧﴾

En voorwaar, dit is mijn rechte weg, volg het dus, en volg niet de (andere) wegen, want zij zullen jullie doen afsplitsen van Zijn weg. Dit heeft Hij voor jullie bepaald. Hopelijk zullen jullie behoren tot de Moettaqoen (de vromen).⁶

De Profeet ﷺ zei tegen zijn Metgezellen: *“Overdrijf niet in het verheerlijken van mij, zoals de christenen overdreven in het verheerlijken van Ibn Maryam.”*⁷

Hij ﷺ nam tijdens zijn reis van Moezdalifah naar Minaa steentjes in zijn hand en zei: *“O mensen, gooi met dit soort (steentjes) en pas op voor het overdrijven in de Religie.”*⁸

Het tegenovergestelde hiervan (van overdrijving) is degene die nalatig is in het uitnodigen naar Allah ﷻ. Deze persoon ziet gunstige geschikte gelegenheden om uit te nodigen naar Allah maar hij verspeelt ze. Soms verspeelt hij ze omdat de Satan hem voorschrijft dat dit niet de (geschikte) tijd is om uit te nodigen of dat deze mensen die uitgenodigd worden toch niet van hem zullen accepteren of iets dergelijks. Dit zijn demoralisaties die

⁶ [Soerah al-An`aam (6): 153]

⁷ Overgeleverd door Al-Boechaarie (3261) en Ahmed (1/47).

⁸ Overgeleverd door An-Nasaa'ie (3057).

de Satan in zijn hart werpt waardoor hij de gelegenheid aan zich voorbij laat gaan.

Soms is het zo dat een persoon iemand ziet die hem tegengaat met ongehoorzaamheid – het laten van een bevel of het verrichten van een verboden zaak – waarna hij zich afkerig toont van hem, hem verafschuwt en zichzelf van hem verwijderd. Hij heeft de hoop opgegeven om hem te verbeteren. Dit is een probleem. Allah ﷻ heeft ons verduidelijkt dat wij geduldig moeten zijn en rekening moeten houden (met de beloning in het hiernamaals). Allah zegt tegen Zijn Profeet ﷺ:

فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أَوْلُوا الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ
يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّن نَّهَارٍ بَلَّغَ فَهَلْ
يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٦﴾

Wees daarom geduldig, zoals de bezitters van ferme wil onder de Boodschappers geduldig waren. Vraag niet om (de bestraffing) voor hen te bespoedigen. Het zal op de Dag waarop zij zien wat hen beloofd was, voor hen zijn alsof zij slechts een uur van de dag (op aarde) verbleven. (Deze Qor'aan is) Een duidelijke Boodschap. Enkel het zondige volk zal vernietigd worden.⁹

⁹ [Soerah al-Ahqaaf (46): 35]

Een persoon moet geduld hebben en rekening houden ook al ziet hij bij zichzelf iets van tekortkoming. Hij dient dat te doen omwille van Allah ﷻ. De Profeet ﷺ, toen zijn vinger bloedde tijdens de Jihaad, zei hij: *“Wat ben jij anders dan een vinger die bloedt. Wat jij hebt ervaren is op de Weg van Allah.”*¹⁰

Dit is het tegenovergestelde van de eerste (overdrijvers). Hij ziet de zaak met zijn ogen, hoort het met zijn oren. Hij treft deze zaak die in strijd is met de Wet van Allah. Ondanks dat nodigt hij de mensen niet uit naar standvastigheid en het laten van ongehoorzaamheid jegens Allah ﷻ en het tegengaan van Hem. Sterker nog, wij horen dat sommige mensen zeggen:

“De Islamitische gemeenschap die zich toeschrijft aan de Islam en zich in haar gebed richt tot de Qiblah dient een verenigde groep te zijn, geen gedifferentieerde.” Deze persoon maakt geen onderscheid tussen een nieuwlichter en een persoon van de Soennah. Dit is zonder twijfel een fout, onzinnig en gevaarlijk. De waarheid dient onderscheiden te worden van de valsheid. De mensen van de waarheid dienen onderscheiden te worden van de mensen van de valsheid, zodat het duidelijk is. Als de mensen zich allemaal vermengen en zeggen: Wij leven allemaal in de schaduw van de Islam, terwijl sommigen een innovatie volgen die hen wellicht uit de Islam zet, geen enkele persoon die oprecht is tegenover Allah, Zijn Boodschapper, de moslimleiders en hun onderdanen is hier tevreden mee.

---

¹⁰ Overgeleverd door Al-Boechaarie en Moslim.

Er zijn ook mensen die het vermogen hebben om uit te nodigen naar Allah, vanwege hun kennis en inzicht. Zij zien de mensen overtredingen begaan, alleen de angst voor het gescheld van mensen weerhoudt hen ervan om de waarheid te zeggen. Zij schieten tekort in het uitnodigen naar Allah. Wanneer zij kijken naar de middelmatige mensen, degenen die vasthouden aan de Religie van Allah zeggen zij: Zij zijn dwalend, zij gaan te diep, zij zijn extremisten, terwijl zij zich op de waarheid bevinden.

Wanneer de overdrijvers naar hen kijken dan zeggen zij juist: Jullie zijn onachtzaam. Jullie komen niet met de waarheid en jullie hebben geen eergevoel omwille van Allah. Daarom moeten wij niet onze begeerte en ons gevoel tot de maatstaf voor ruwheid en mildheid maken. Wij dienen de Leiding van de Profeet ﷺ en de leiding van Zijn Metgezellen tot maatstaf te maken. De Profeet ﷺ heeft dit voor ons uitgestippeld door middel van zijn uitspraken, handelingen en zijn positie. Hij heeft het duidelijk voor ons uitgestippeld. Als er een kwestie is waarbij ik kan kiezen om ruw of mild te zijn, met de bedoeling dat ik in een benarde positie zit en niet weet of het voordeel zit in ruwheid of in verlichting en vergemakkelijking, welke weg moet ik dan bewandelen? Ik bewandel de weg van vergemakkelijking omdat de Profeet ﷺ heeft gezegd:

*“Voorwaar, de Religie is gemakkelijk.”*¹¹

---

¹¹ Overgeleverd door Al-Boechaarie (39) en An-Nasaa’ie (5034)

Toen hij Moe`aadh en Aboe Moesaa al-Ash`arie naar Jemen stuurde zei hij:

*“Maak zaken gemakkelijk en niet moeilijk. Breng blijde tijdingen en schrik (de mensen) niet af.”*¹²

Toen een Jood de Profeet ﷺ passeerde en tegen hem zei: “As-Saam `alaikoem (dood aan jou) O Mohammed,” zei `Aa`ishah – die bij de Profeet ﷺ aanwezig was – “`Alaika as-Saam wal-La`nah (dood en vervloeking aan jou).” De Profeet ﷺ zei toen tegen haar:

*“Voorwaar, Allah is Rafieq (Mild), Hij houdt van mildheid. Voorwaar Allah geeft bij mildheid wat Hij niet geeft bij grofheid.”*¹³

Als we het laatste deel van de Hadieth nemen (*Voorwaar, Allah geeft bij mildheid wat Hij niet geeft bij grofheid*), dan weten we dat wanneer er een kwestie is waarbij ik de keuze heb om strengheid of gemak te gebruiken, dan gaat het gebruik maken van gemak vóór, vertrouwend op de uitspraak van de Boodschapper:

*“Voorwaar, Allah geeft bij mildheid wat Hij niet geeft bij grofheid.”*¹⁴

---

¹² Overgeleverd door Al-Boechaarie (2873), Moslim (1733), Aboe Daawoed (4354) en Ahmed (4/417).

¹³ Overgeleverd door Al-Boechaarie (6528), At-Tirmidhie (2701), Ad-Daarimie (2794).

¹⁴ Overgeleverd door Moslim (2593).

Degene die deze zaak wilt begrijpen, dient het uit te proberen. Als jij de uitgenodigde tegemoet komt met ruwheid dan krijgt hij een afkeer en komt hij jou tegemoet met het gelijke aan ruwheid. Als hij een ordinaire persoon is dan zegt hij: “Ik volg geleerden die meer weten dan jij.” Als hij een student van kennis is dan gaat hij jou bediscussiëren, ook al is het met valsheid. Jullie weten allebei dat het (die valsheid) zo duidelijk als de zon is, maar hij wil alleen zichzelf laten overwinnen, omdat hij van jou geen mildheid of zachtheid heeft gezien, noch uitnodiging naar Allah met Wijsheid en goed onderricht. De waarheid is alleen maar verborgen voor één van de volgende twee personen: Ofwel een afkerige of een hoogmoedige. Wat betreft degene die zich toelegt op de waarheid met onderwerping en overgave, hij zal ongetwijfeld slagen (in het verkrijgen van de waarheid).

Onder extremisme valt ook wat in deze tijd veel vaders en moeders doen wanneer de jongeren, meisjes en jongens, proberen de Soennah te volgen. Sommige vaders en moeders maken het moeilijk voor deze jongeren in hun huis en wat betreft hun handelingen. Sommigen verbieden hen zelfs om het goede te doen, terwijl er geen enkele schade in zit voor de vaders, noch voor de zonen. Zoals degene die zegt tegen zijn kinderen: Verricht niet teveel vrijwillige gebeden! Vast niet op de witte dagen, maandag of donderdag of wat daar op lijkt. Terwijl dit niet schadelijk is voor de ouders, noch verhindert het dat hun belangen worden behartigd. Ook is het niet schadelijk voor het verstand, lichaam of schoollessen van de jongen. Voor het meisje evenmin. Ik

vrees voor deze mensen dat dit verbieden van hun kinderen komt door een afkeer van de Waarheid en de Wetgeving. Deze persoon bevindt zich op een gevaarlijke weg. Degene die de Waarheid of de Wetgeving haat, deze haat kan wellicht leiden tot afvalligheid, want Allah zegt:

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَلَهُمْ ﴿٩﴾

Dat is omdat zij haten wat Allah heeft geopenbaard; waardoor Hij hun (vrome) handelingen teniet heeft gedaan.¹⁵

De handelingen worden niet tenietgedaan, behalve door afvalligheid van de Islam zoals Allah zegt:

يَرْتَدِدَ مِنْكُمْ عَن دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَلُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢١٧﴾

Wie zich van jullie afkeert van Zijn Religie en sterft als een ongelovige, zijn daden zullen verloren gaan in dit leven en in het Hiernamaals. Zij zijn de bewoners van het Vuur. Zij zullen daarin eeuwig verblijven.¹⁶

Dit is een voorbeeld van ruwheid bij de voogden.

¹⁵ [Soerah Mohammed (47): 9]

¹⁶ [Soerah al-Baqarah (2): 217]

Wat betreft de kinderen, jongens en meisjes, als zij wat betreft hun methodiek en weg in overeenstemming zijn met de Wetgeving van Allah dan wordt dat niet als ruwheid beschouwd.

Hier tegenover staat degene van de kinderen, jongens en meisjes, die extreem is tegenover zijn familie. Zij (de kinderen) zijn niet ruimhartig tegenover datgene wat zij (hun ouders, broers en zussen) doen van toegestane zaken. Hij wil van zijn vader, moeder, broers of zussen dat zij op hetzelfde niveau als hem zitten wat betreft het vasthouden aan de Wetgeving van Allah. Dit is onjuist. Hetgeen wat verplicht voor jou is wanneer jij hen verboden zaken ziet doen dat jij hen dat verbiedt. Maar als jij hen tekort ziet schieten in een zaak waarin het toegestaan is om tekort te schieten, zoals het laten van bepaalde aanbevolen zaken, dan is het ongewenst om tegen hen tekeer te gaan. Zo ook wat betreft sommige discutabele kwesties. Het is verplicht voor jou als zij zich baseren op een mening van één van de geleerden dat jij hen blijft verdragen en niet (te) hard tegen hen bent.

Hetgeen wat gewenst is voor een persoon, of hij nou een uitnodiger naar Allah is of een aanbidder van Allah, is dat hij zich bevindt tussen overdrijving en laksheid, standvastig op de Religie van Allah, zoals Allah bevolen heeft in Zijn Uitspraak:

﴿ شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ
وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا
تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ
مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ﴾

Hij heeft voor jullie dezelfde Religie bepaald als Hij bepaald heeft voor Noeh en wat Wij aan jou (O Mohammed) hebben geopenbaard, en wat Wij bepaald hebben voor Ibraahiem, Moesaa en `Iesaa, (zeggende): Dat jullie de religie moeten vestigen en er niet in moeten opsplitsen. Zwaar voor de Moeshrikien (polytheïsten) is datgene waar jij hen naar oproept. Allah kiest voor Zich wie Hij wil en leidt degene die naar Hem terugkeert in berouw en gehoorzaamheid.¹⁷

Het vestigen van de religie betekent het uit te voeren met standvastigheid, volgens datgene wat Allah heeft bepaald, en niet opsplitsen daarin: Hij verbood dat omdat het gevaar van opsplitsing geweldig groot is voor de gemeenschap, zowel (voor de) individuen als (voor de) groeperingen.

Verdeeldheid is een pijnlijke en trieste zaak omdat wanneer de mensen opsplitsen, dan is het zoals Allah zegt:

---

¹⁷ [Soerah ash-Shoeraa (42): 13]

وَلَا تَتَزَعُّوْا فَتَفْشَلُوْا وَتَذٰهَبَ رٰتِحٰكُمْ^ص

En redetwist niet met elkander, waardoor jullie verliezen en jullie kracht verdwijnt.¹⁸

Dus wanneer de mensen opsplitsen en redetwisten dan verliezen zij en verdwijnt hun kracht. Zij hebben dan geen gewicht meer. De vijanden van de Islam, zowel degenen die zich openlijk toeschrijven aan de Islam als de openlijke vijanden van de Islam zijn blij met deze opsplitsing. Zij zijn degenen die het vuur aansteken en vijandigheid en haat tussen de broeders en uitnodigers naar Allah veroorzaken. Het is dus verplicht voor ons om weerstand te bieden tegen de list van degenen die vijandig zijn tegenover Allah, Zijn Boodschapper en Zijn Religie. Wij dienen als één hand te zijn, harmonieuze broeders, (samenkomend) op het Boek van Allah en de Soennah van Zijn Boodschapper ﷺ. Zoals de Salaf van deze Gemeenschap waren wat betreft hun levenshouding en hun uitnodiging naar Allah. Het tegengaan van dit fundament kan wellicht leiden tot een geweldige terugval. Opsplitsing is de favoriete ‘bezigheid’ van de Satans van onder de Mensheid en de Jinn. Zij willen niet dat de mensen van de waarheid ergens op samenkomen. Zij willen dat zij opsplitsen, want zij weten dat verdeeldheid afbrokkeling is van de kracht die bereikt wordt door het vasthouden aan eenheid en het richten tot Allah. De volgende Uitspraak van Hem duidt daar op:

---

¹⁸ [Soerah al-Anfaal (8): 46]

وَلَا تَتَزَعُّوْا فَتَفْشَلُوْا وَتَذَهَبَ رِجْمُكُمْ^ص

En redetwist niet met elkander, waardoor jullie verliezen en jullie kracht verdwijnt.¹⁹

En Zijn Uitspraak:

وَلَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ تَفَرَّقُوْا وَاخْتَلَفُوْا مِنْۢ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ^ع

وَأُوْلٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿١٥٠﴾

Wees niet zoals degenen die zich opsplitten en van mening verschilden nadat de duidelijke bewijzen tot hen kwamen. Voor hen is er een geweldige bestraffing.²⁰

En Zijn Uitspraak:

إِنَّ الَّذِيْنَ فَرَّقُوْا دِيْنَهُمْ وَكَانُوْا شِيْعًا لَّسْتَ مِنْهُمْ فِيْ شَيْءٍ

Voorwaar, degenen die hun religie opdeelden en sekten werden, zij hebt niets met hen uitstaande.²¹

En Zijn Uitspraak:

---

¹⁹ [Soerah al-Anfaal (8): 46]

²⁰ [Soerah Aale `Imraan (3): 105]

²¹ [Soerah al-An`aam (6): 159]

﴿ شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّىٰ بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ
وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا
تَتَفَرَّقُوا فِيهِ ۚ﴾

Hij heeft voor jullie dezelfde Religie bepaald als Hij bepaald heeft voor Noeh en wat Wij aan jou (O Mohammed) hebben geopenbaard, en wat wij bepaald hebben voor Ibraahiem, Moesaa en `Iesaa, (zeggende): Dat jullie de religie moeten vestigen en er niet in moeten opsplitsen.²²

Allah heeft ons dus verboden om op te splitsen. Hij heeft aan ons de fatale gevolgen die het teweegbrengt verduidelijkt. Het is verplicht voor ons om één gemeenschap te zijn, één woord, ook al verschillen onze meningen in sommige kwesties, of sommige middelen. Verdeeldheid is verderf, versplintering en zorgt voor zwakte. Tussen de Metzgezellen – رضوان الله عليهم – vond ook verschil van mening plaats. Er vond bij hen echter geen opsplitsing, vijandigheid of haat plaats. Er vond zelfs verschil van mening plaats tijdens het leven van de Profeet ﷺ. Toen de Profeet ﷺ tegen zijn Metzgezellen zei: *“Laat niemand van jullie het `Asr-gebed verrichten behalve bij Banie Qoeraidah”*^{23 24} De Metzgezellen

²² [Soerah ash-Shoeraa (42): 13]

²³ Banie Qoeraidah: Een joodse stam die leefde in de buurt van Al-Medienah.

²⁴ Overgeleverd door Al-Boechaarie (904) en Moslim (1770)

vertrokken vanuit Medienah naar Banie Qoeraidah terwijl de tijd van het `Asr-gebed aangebroken was. De Metzgezellen verschilden van mening. Sommigen van hen zeiden: “Wij bidden niet totdat we bij Banie Qoeraidah zijn, ook al verdwijnt de zon, omdat de Boodschapper heeft gezegd: *“Laat niemand van jullie het `Asr-gebed verrichten behalve bij Banie Qoeraidah.”* ²⁵ Dus wij zeggen: Wij luisteren en gehoorzamen.”

Anderen zeiden: “De Profeet ﷺ bedoelde daarmee om het voortouw te nemen en op te schieten om te vertrekken. Wanneer de tijd aangebroken is dan bidden we het gebed op de vastgestelde tijd.” Toen dit (bericht) de Profeet ﷺ bereikte berispte hij niemand van hen, noch verweet hij iemand voor wat hij begreep. Dus zij zelf splitsten niet op vanwege een meningsverschil over een Hadieth van de Boodschapper ﷺ. Zo is het ook verplicht voor ons om niet op te splitsen en één gemeenschap te zijn.

Wellicht dat iemand zegt: Wanneer de opponent een persoon van innovatie is, hoe dienen we dan met hem om te gaan?

Ik zeg: Innovaties worden opgedeeld in twee categorieën:

1. Innovaties van ongelooft.
2. Innovaties die minder zijn dan dat.

In beide gevallen dienen wij degenen die zich toeschrijven aan de Islam, zowel degenen die een

---

²⁵ Overgeleverd door Al-Boechaarie (904) en Moslim (1770)

innovatie hebben die ongelooft inhoudt als minder dan dat, uit te nodigen naar de Waarheid zonder dat wij de weg waar zij op zitten aanvallen, behalve nadat we hoogmoedigheid van hen zien om de waarheid te accepteren, aangezien Allah tegen Zijn Profeet ﷺ zegt:

وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ
عِلْمٍ

En beledig niet degenen die zij naast Allah aanroepen, waardoor zij Allah uit vijandigheid beledigen zonder kennis.²⁶

Dus wij nodigen hen allereerst uit naar de waarheid door middel van het verduidelijken van de waarheid met diens bewijzen. De Waarheid wordt geaccepteerd door eenieder die een gezonde natuurlijke aanleg (فطرة سليمة) heeft. Als er gezien wordt dat zij koppig zijn en zich afkeren dan verduidelijken we hun valsheid. Het verduidelijken van hun valsheid zonder het bediscussiëren van hen is een verplichte zaak.

Wat betreft het verlaten van hen, dit hangt af van de soort innovatie. Als het een innovatie van ongelooft is dan is het verplicht om hen te verlaten. Als het een innovatie is die minder dan dat is dan kijken wij of er in het verlaten van hen een profijt zit of niet. Als er een profijt in zit dan verlaten wij hen. Als er geen profijt in zit dan doen wij

---

²⁶ [Soerah al-An`aam (6): 108]

dat niet. Dat is omdat de oorsprong wat betreft een gelovige is het verbod op het verlaten van hem, vanwege de uitspraak van de Profet ﷺ:

*“Het is niet toegestaan voor een gelovige man om zijn broeder meer dan drie (dagen) te negeren.”*²⁷

Elke gelovige, ook als is hij een zondaar, mag niet verlaten worden zolang er geen profijt zit in deze verlating. Als er een profijt zit in het verlaten dan doen wij dat, want verlating is (als) een medicijn.²⁸

Als er geen profijt in zit, of het vermeedert de ongehoorzaamheid en overtreding dan is het laten ervan in dat geval (juist) profijtvol.

De oplossing van dit probleem - ik bedoel het probleem van verdeeldheid - is dat wij de weg volgen die de Metzgezellen hebben gevolgd. Wij dienen te weten dat het verschil van mening dat voortgekomen is vanuit al-idjtihad - op de plaats waar al-idjtihad toegestaan is - geen invloed heeft. Het is eigenlijk juist een (teken van) eensgezindheid. Eenieder van ons heeft namelijk datgene aangenomen wat hij vond, gebaseerd op dat het de vereiste van het bewijs is. Aldus, de vereiste van het bewijs ligt voor ons allen. Eenieder van ons heeft zijn mening omdat het de vereiste van het bewijs is. Het is dus verplicht voor eenieder van ons om niks tegen zijn

---

²⁷ Overgeleverd door Al-Boecharie (5727), Moslim (2560), At-Tirmidhie (1932), Aboe Daawoed (4911), Ahmed (5/422) en Maalik (1682).

²⁸ Een medicijn wordt alleen voorgeschreven wanneer er een profijt in zit. Als er geen profijt in zit kan het juist schadelijk zijn.

broeder te hebben. Hij dient hem juist te prijzen voor hetgeen wat hij van mening is aangezien deze 'afwijkende' mening de vereiste van het bewijs is bij hem.

Als ik iemand zou dwingen om de uitspraak van een ander aan te nemen, dan zou mijn dwang jegens hem om mijn uitspraak aan te nemen niet voor gaan op zijn dwang jegens mij om zijn uitspraak aan te nemen. Het is dus verplicht om dit geschil gebaseerd op al-idjtihaad als eensgezindheid te beschouwen, zodat de eenheid bewaard wordt en het goede bereikt wordt.

Als de intentie goed is dan is de genezing makkelijk. Als de intentie niet goed is en eenieder zijn eigen mening geweldig vindt en zich niks aantrekt van anderen dan is het succes ver te zoeken.

Allah heeft Zijn dienaren opgedragen om eendrachtig te zijn. Hij zegt:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ
مُسْلِمُونَ ﴿١٠٣﴾ وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا

O jullie die geloven! Vrees Allah zoals Hij gevreesd dient te worden en sterf niet anders dan als moslims. En houdt allen vast aan het Touw van Allah en wees niet verdeeld.²⁹

---

²⁹ [Soerah Aale `Imraan (3) 102 – 103]

Deze Vers is een aansporing voor de mensen.

Ik vraag Allah dat hij ons en jullie maakt tot rechtgeleide leidinggevend en goede verbeteraars. Voorwaar, Hij is Vrijgevig, Gul. Alle lof is aan Allah, de Heer der Werelden en Vrede en Zegeningen zij met onze Profeet Mohammed, zijn Familie en al zijn Metgezellen.

